

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

18 april 2002

B5-0244/2002 }
B5-0245/2002 }
B5-0246/2002 }
B5-0247/2002 }

RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

ingivet i enlighet med artikel 37.4 i arbetsordningen av

- Bashir Khanbhai, Anders Wijkman och John Alexander Corrie för PPE-DE-gruppen
- Carmen Cerdeira Morterero för PSE-gruppen
- Anne Elisabet Jensen och Marieke Sanders-ten Holte för ELDR-gruppen
- Heidi Anneli Hautala, Didier Rod, Paul A.A.J.G. Lannoye, Nelly Maes och Caroline Lucas för Verts/ALE-gruppen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

- PPE-DE (B5-0244/2002),
- ELDR (B5-0245/2002),
- PSE (B5-0246/2002),
- Verts/ALE (B5-0247/2002),

om finansiering av utvecklingsbistånd

RC\467054SV.doc

PE 317.198}
PE 317.199}
PE 317.200}
PE 317.201} RC1

SV

SV

Europaparlamentets resolution om finansiering av utvecklingsbistånd

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det åtagande som gjordes vid Europeiska rådets möte i Göteborg om att så snart som möjligt nå FN:s mål för offentligt utvecklingsbistånd på 0,7% procent av BNP och att åstadkomma konkreta framsteg för att nå detta mål före världstoppmötet om hållbar utveckling,
- med beaktande av rådets (biståndsfrågor) förklaring av den 8 november 2001 om förberedelserna inför FN-konferensen om utvecklingsfinansiering, i vilken det bekräftas att Europeiska unionen lägger stor vikt vid att konferensen för utvecklingsfinansiering och världstoppmötet för hållbar utveckling i Johannesburg i september 2002 blir en framgång,
- med beaktande av sin resolution av den 1 mars 2001 om Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik samt med beaktande av sina tidigare resolutioner om skuldavräkning för utvecklingsländerna och samstämmigheten mellan EU:s olika politikområden, särskilt sin resolution av den 7 februari 2002 om samförståndsförslaget till konferensen i Monterrey,
- med beaktande av OECD:s dokument om utvecklingssamarbetets roll i början av 2000-talet, FN:s millenniedeklaration, G8-gruppens rapport om fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling, samt de förslag som politiker och personer i ledande ställning antog vid sitt jubileumsmöte,
- med beaktande av att det i Bryssel antogs ett åtgärdsprogram för utvecklingsländer och på Barbados ett åtgärdsprogram för hållbar utveckling i utvecklingsländer som är önationer,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 18-21 mars 2002 i Kapstaden, och av följande skäl:
 - A. För första gången i historien organiserade FN ett världstoppmöte om utvecklingsfinansiering och konferensorganisatörerna försökte att vid mötet den 18-21 mars 2002 samla inte bara biståndsministrar utan även finansministrar och internationella finansieringsorganisationer, privata banker och företag samt företrädare för det civila samhället.
 - B. Efter händelserna den 11 september 2001 har FN:s generalsekreterare, Världsbankens ordförande, IMF:s ordförande och flera stats- och regeringschefer krävt större insatser för att öka och förbättra utvecklingsbiståndet i syfte att fördubbla resurserna och nå millenniets utvecklingsmål.
 - C. Behovet av lämpligt utvecklingsbistånd är större än någonsin. Enligt flera internationella organ beräknas att
 - 1,2 miljarder människor lever på mindre än 1 dollar per dag,

- 800 miljoner människor lider av kronisk undernäring,
- den genomsnittliga medellivslängden i utvecklingsländerna (62 år) är mycket lägre än i de flesta industriländer,
- 40 procent av jordens befolkning lider av smittsamma sjukdomar, t.ex. malaria, och enbart i Afrika dör 2 miljoner människor i aids varje år,
- 20 procent av världens befolkning står för över 80 procent av världskonsumtionen,
- inkomsterna för de rikaste 20 procenten har, från att ha varit 30 gånger högre än för de fattigaste 20 procenten, stigit till att vara 82 gånger högre,
- världens befolkning förväntas öka med cirka 2,5 miljarder mellan 1990 och 2020, och nästan 90 procent av denna ökning väntas ske i utvecklingsländerna,
- 60 procent av de allra fattigaste människorna lever i ekologiskt känsliga områden,
- 33 procent av världens fattigaste människor lever i områden med bristande vattenresurser, och läget håller på att förvärras så att nästan 60 procent av de fattigaste kommer att beröras 2025,
- i dag är 900 miljoner människor analfabeter, 130 miljoner barn går aldrig i skolan och ytterligare 150 miljoner är tvungna att lämna skolan innan de lärt sig läsa och skriva.

- D. I Monterreyöverenskommelsen fastställs lämpliga mål för att bekämpa fattigdomen, men tyvärr finns det inga bindande åtaganden och det saknas dessutom en tidsplan för genomförandet.
- E. Världsbanken beräknar att antalet fattiga i världen kommer att fördubblas under de närmaste 30 åren. Om inga åtgärder vidtas för att bekämpa fattigdom, marginalisering, miljöförstöring, konflikter, epidemier och migration kommer detta att leda till allvarlig ekonomisk och politisk instabilitet.
- F. Det är beklagligt att de 21 rikaste länderna i världen sedan 1992 har minskat sitt bistånd till utvecklingsländerna med 24 procent, och att det offentliga utvecklingsbiståndet från industriländerna har sjunkit till en rekordlåg nivå på 0,22 procent av BNP, vilket vida understiger det mål på 0,7 procent som rekommenderas i FN:s resolution från 1974 om den nya ekonomiska världsordningen.
- G. Ett gott demokratiskt styre, rättssäkerhet, sund ekonomisk politik, aktivt främjande av privata företag, jämställdhet mellan könen, respekt för miljön och ett livskraftigt civilt samhälle är viktiga förutsättningar för hållbar ekonomisk tillväxt.
- H. EU spelar som största bidragsgivare en mycket betydelsefull roll och gjorde en värdefull insats vid konferensen i Monterrey, då man föregick med gott exempel genom att visa engagemang och förklara att man inom en fastställd tidsfrist avser att avsevärt öka utvecklingsfinansieringen.

- I. Det är viktigt att de mest skuldyngda länderna får skuldlättnader, men dessutom krävs det omedelbart ytterligare åtgärder för de mest sårbara länderna som härjas av sjukdomar och naturkatastrofer.
- J. EU:s utvecklingspolitik, som finansieras genom två olika instrument (Europeiska utvecklingsfonden och EU:s budget), måste reformeras för att kommissionen, parlamentet och medlemsstaterna skall kunna samordna politikens utformning, den parlamentariska kontrollen och genomförandet bättre.
 1. Europaparlamentet ser det samförstånd som uppnåddes i Monterrey som ett steg i rätt riktning, och framhåller att EU är fast beslutet att gå längre än Monterreyöverenskommelsen och ta itu med de problem som föranledde att konferensen sammankallades.
 2. Europaparlamentet bekräftar sitt åtagande att bekämpa fattigdomen, skapa hållbar utveckling och uppnå de utvecklingsmål som fastställdes vid millennietoppmötet och andra FN-konferenser, särskilt konferensen i Monterrey om utvecklingsfinansiering.
 3. Europaparlamentet välkomnar att EU ökar sitt offentliga utvecklingsbistånd och förbinder sig att uppnå åtminstone en ökning på 20 miljarder dollar senast 2006 och på 7 miljarder dollar per år från 2006 och framåt vid låg tillväxt. Förenta staternas erbjudande om 10 miljarder dollar fram till 2007 och 5 miljarder dollar per år från 2007 och framåt är också glädjande.
 4. Europaparlamentet välkomnar att EU för första gången har satt upp ett bindande mål för medlemsstaternas offentliga utvecklingsbistånd, för att höja gemenskapens genomsnitt till 0,39 procent av BNP senast 2006, såsom ett steg på vägen mot FN:s mål på 0,7 procent av BNP, vilket Danmark, Nederländerna, Luxemburg och Sverige redan har gjort. Det är glädjande att rådet uppmuntrar kommissionen att rikta in utvecklingssamarbetet på insatser för fattigdomsbekämpning. Parlamentet uppmanar ordförandelandet Spanien att se till att målen uppnås helt och fullt, och önskar en strikt kontroll av hur en sådan tidsplan följs.
 5. Europaparlamentet bekräftar sitt åtagande enligt FN:s millenniedeklaration om att minska fattigdomen med hälften, sörja för att alla barn får grundläggande utbildning och minska barnadödligheten med två tredjedelar före 2015.
 6. Europaparlamentet noterar de diskussionsämnen som kommissionen lade fram i samband med oktober månads diskussion i New York inom den förberedande kommittén för konferensen om utvecklingsfinansiering, och då särskilt följande punkter:
 - a) omfattningen av det offentliga utvecklingsbiståndet,
 - b) globala kollektiva nyttigheter,
 - c) innovativa finansieringskällor.
 7. Europaparlamentet upprepar sin åsikt att WTO-rundan bör koncentreras på behovet av utveckling.

8. Europaparlamentet betonar att en liberalisering av handeln för ekonomisk tillväxt måste genomföras under förutsättningar som garanterar jämlikhet mellan länder och främjar hållbar användning av miljön och miljöresurserna.
9. Europaparlamentet uppmanar industriländerna att utarbeta nya och innovativa metoder för att främja tekniskt samarbete med och tekniköverföring till utvecklingsländerna, särskilt de minst utvecklade länderna, för att överbrygga den digitala klyftan och underlätta mycket snabba tekniska framsteg på områden såsom energi, transporter, avfallshantering och vattenförvaltning, handel, jordbruk och hälsovård.
10. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna måste fortsätta sina insatser för att uppnå ett öppet, stabilt och förutsägbart investeringsklimat för att uppmuntra till inflöde av produktivt privatkapital.
11. Europaparlamentet anser att handeln är en av de viktigaste enskilda externa källorna till utvecklingsfinansiering, och att man måste utreda handelshinder, subventioner och andra åtgärder som snedvrider handeln, särskilt inom sektorer där utvecklingsländerna har särskilda exportintressen, bland andra jordbruket, för att avskaffa dem.
12. Europaparlamentet anser att mikrofinansiering för egenföretagare och lån till låg ränta för små och medelstora företag, särskilt till kvinnor och för landsbygdens utveckling, är viktigt för alla program för fattigdomsbekämpning i utvecklingsländerna.
13. Europaparlamentet välkomnar Monterreykonferensens uppmaning till de biståndsgivande länderna om att medel för skuldåtgärder skall tillhandahållas utöver det befintliga offentliga utvecklingsbiståndet, och uppmanar EU att genom ett beslut i rådet bekräfta att det ansluter sig till denna princip.
14. Europaparlamentet bekräftar att EU åtar sig att satsa 35 procent av sin utvecklingsbudget för 2002 på utbildning och hälsovård, som är grundläggande för fattigdomsbekämpningen.
15. Europaparlamentet uppmanar rådet att godkänna att Europeiska utvecklingsfonden införlivas i EU:s budget, så att en öppen och övergripande finansieringsram för EU:s utvecklingsbistånd skapas.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, medlemsstaternas, utvecklingsländernas och kandidatländernas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare och FN:s organ, samt till Internationella valutafonden och Världsbanken.